

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

om Anvendelse af støjdæmpende Foranstaltninger skulde kunne kræves anvendt, hvad der ogsaa vilde være ganske uden Virkning, naar de øvrige Motorer i Sporvognene vedblivende ikke var støjdæmpede. Derimod vil det være rimeligt at forlange, at der ved nye automatiske Sporskifter og Signalanlæg tages et rimeligt Hensyn til Radioen.

Jeg tror hermed at have gjort Rede for Lovforslagets Hovedprincip og for de Ændringer i Lovforslaget, der er foretaget under dets Gang gennem Folketinget. Jeg tror, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, med de Dispensationsbestemmelser, det indeholder, gør Ret og Skel til alle Sider, og jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Stegger Nielsen: Det er rigtigt, som det blev sagt af den højtærede Minister, at Radiolovgivningen herhjemme er af forholdsvis ny Dato. Vi fik den første Lov paa dette Omraade, Loven om Radiospredning, i Samlingen 1925—26. Det ligger derfor i Sagens Natur, at en saa ny Lovgivning — som det ogsaa blev nævnt — maa faa Forsøgets Karakter, og at der efterhaanden i Praxis maa vise sig Trang til en Udbygning af denne Lovgivning paa forskellig Maade. Herom vil Meningerne ikke være delt, allermindst i vort Land, hvor Radiofonien staar saa højt, som den gør, er blevet den Kulturfaktor, som den er, og hvor Lytterantallet nu er naaet stærkt op mod den halve Million. Naar Forholdet endvidere er det, at Staten driver Radiofonien, er det en Selvfølge, at Lovgivningen gradvis maa udbygges efter de Erfaringer, der gøres.

Det, der i dette Lovforslag er Tale om, og som nu er blevet gennemgaaet af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, er en saadan Udbygning af Loven. Lovforslaget gaar ud paa at sikre Radiolytterne mod Forstyrrelser i Radiomodtagningen. Jeg finder ved Gennemgangen af dette Lovforslag, at det er godt forberedt af det tekniske Udvalg, bestaaende af de Herrer Professor Absalon Larsen og Ingeniør Rahbek, og at det er forbedret gennem de Ændringer, der har fundet Sted i Folketinget.

Forstyrrelser i Radiomodtagningen afstedkommes hovedsageligt af Motorer af mange forskellige Slags. Den anden Forstyrrelse, kan man maaske sige, er den Tilbagekobling af Apparater, som ofte finder Sted ganske hensynsløst. Det er lykkedes Udvalget at finde Midler mod Forstyrrelser ved at foreskrive Anskaffelsen af forholdsvis

billige Apparater, der kan paasættes de paagældende Anlæg, som bruger de nævnte Motorer. Herved er det lykkedes Udvalget at vise en Udvej ud af den Plage, som Radiostøjen forvolder, og Lovforslagets § 1 indeholder Bestemmelserne herom.

Et andet Spørgsmaal, der melder sig i denne Forbindelse, er dette: Hvem skal betale de hermed forbundne Udgifter? Her tager Lovforslagets § 2 den Stilling, at denne Forpligtelse deles, saaledes at Udgifterne ved de allerede bestaaende Anlæg, altsaa Anlæg, der eksisterer ved denne Lovs Ikrafttræden, skal udredes af de Lyttere, der klager, medens Udgifterne for de nye Anlægs Vedkommende, altsaa ved Anlæg, indrettede efter Lovens Ikrafttræden, bæres af Ejerne eller Brugerne. Denne Fordelingsmaade findes angivet i Lovforslagets § 2.

Under Sagens Behandling i Folketinget er det oprindelige Forslag, som allerede nævnt, undergaaet visse Ændringer, som den højtærede Minister var inde paa, og som jeg anser for at være Forbedringer. Saaledes var Tilsynet med de Anlæg, som volder Forstyrrelser, oprindelig henlagt til Elektricitetskommissionen alene, men det deles nu mellem denne og Statens Tilsyn med de koncessionerede Telefonselskaber, henholdsvis for saa vidt angaar Stærkstrømsanlæg og Svagstrømsanlæg.

Der er endvidere indført en Begrænsning i Beskyttelsen mod Forstyrrelser, saaledes at denne kun omfatter Radiofoniusendelser fra nærmeste danske Udsendestation, herfra dog undtaget Kalundborg. Jeg er personlig meget veltilfreds med den stedfundne Udvidelse af Ankefristen for Bjere og Brugere af elektriske Anlæg, hvis Nytteværdi menes forringet. Ankefristen var i det oprindelige Forslag kun 14 Dage, men er nu udvidet til 3 Maaneder, hvilket jeg anser for meget heldigt og rigtigt.

Hvis støjdæmpende Foranstaltninger viser sig at nedsætte Anlægets Nytteværdi, kan Ministeren dispensere fra de foreslaede Bestemmelser. Det er sikkert rigtigt, at det er ført ind, og at det særlig gælder Anlæg, der bruges i Velfærds- og Samfundssøjemed. I det hele taget bevæger Lovforslaget sig paa Omraader, hvor man maa gaa varsomt og forsigtigt frem, som man altid maa det i en Forsøgslovgivning.

Lovforslagets § 3 er den Paragraf, som stærkest griber ind i Erhvervslivet. I sin oprindelige Affattelse lød denne Paragraf saaledes:

„Elektriske Maskiner og Apparater, hvis Konstruktion og Virkemaade er en saadan, at der ikke, selv naar de i § 1